

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 20. Persecutio universalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

& postquam eum invenire non possent, Sæculum IV. A. C. 362.
dicebant alter ad alterum: *verum est, quod de hoc viro audivimus, præstigiato-*
rem esse, & futura cognoscere. S. Hila-
rion relicto Monasterio Bruchion per de-
sertum inaccessibile penetravit Oasin, ibi-
que ferme per annum mansit; videns de-
inde, quod nominis sui fama illuc quoque
hominum frequentiam adduceret, in in-
sulas desertas ire statuit, cum in Oriente
latere non posset.

§. XX.

Persecutio universalis.

Sebaste in Palæstina Pagani aperto S. Jo- Theod. II. c. 7. Ruf. II. hist. 6. 28.
annis Baptistæ sepulchro, ossa ejus
combusserunt, cineresque in ventos pro-
jecerunt. Quædam tamen harum Reli-
quiarum pars servata est; quidam Mona-
chi Jerosolymitani cum Sebastem venis-
sent, ut ibi orarent, impiis illis permix-
ti, qui hæc ossa ad comburendum colli-
gebant, furtim aliqua retenta, ad Abba-
tem suum, nomine Philippum detule-
runt; is indignum se ratus, qui tantum
thesaurum possideret, eum per manus
Juliani sui Diaconi, post hæc in Palæstina
Episcopi, ad S. Athanasium transmisit.
S. Athanasius has Reliquias, paucis testi-
bus præsentibus, in muri concavitate in
Sanctuario cujusdam Ecclesiæ abscondit,
dicens Spiritu Prophetico, se eas Poste-
Hist. Eccles. Tom. IV. E ro-

Sæculum IV.
A. C. 362.
 rorum utilitati consecrare, quod postea
 sub Episcopo Theophilo, & Imperatore
 Theodosio adimpletum est. Nihilominus
 S. Joannis sepulchrum Sebaste, tanquam
 illius cineres continens, semper in hono-
 re fuit.

Hier. ep. 17.
c. 8. ep. 27.
c. 6.

Peneade, alias Cæsareæ Philippi, sta-
 tua Jesu Christi visebatur, quam ei mu-
 lier, a fluxu sanguinis sanata, posuerat;
 ex una parte figura mulieris, genua fle-
 tentis, & supplicum more manus pro-
 tendentis conspiciebatur, ex adverso vir
 stabat, longo pallio modeste involutus,
 manum versus mulierem extendens.

Euf. VII. c.
18. Philost.
VII. c. 3.
Soz. V. 21.

Utraque statua ex ære erat in urbe ante
 fores domus illius mulieris erectæ, pro-
 xime fons irriguus, aliæque effigies scul-
 ptiles amœnum oculis objiciebant specta-
 culum. Ex basi, cui Jesu Christi statua
 insitebat, herba, Medicis incognita, pul-
 lulabat, quæ si usque ad fimbriam pallii
 ejus excrevisset, omnis generis languores
 sanabat; hujus prodigii causa nescieba-
 tur, nec cujus esset, aut cui erecta sta-
 tua, quia ob injectam tanto tempore ter-
 ram inscriptio legi non poterat, tandem
 iterum, detecto fundamento, epigraphe
 apparuit, quæ legentes totam historiam
 docebat. Julianus hanc statuam tolli, at-
 que illius loco suam poni jussit; sed ec-
 ce! ruit fulmen, medium corpus dissilit,
 avellitur caput, & pronum terræ immer-
 gitur.

Jesu Christi
 statua.

gitur. Ita reliquum corpus fulmineo sulphure denigratum, tempore Sozomeni, nempe sexaginta post annis ostendebatur. Statuam Jesu Christi, pedibus ligatam, per urbem raptarunt, quæ in frustra diffiluit; ea autem Christiani, sollicitè collecta, in Ecclesia deposuerunt, ubi tempore ejusdem viri Sozomeni servabantur; id autem verum est, quod non in ipsa Ecclesia, sed in Diaconia, seu Sacristia fuerint deposita, & non fuerint adorata, (*) quia, ut inquit Philostorgius,

E 2

auri-

Sæculum IV.
A. C. 362.

(*) Hic Anonymus I. adjungit Notam, dicitque; etiamsi illa frustra non fuerint adorata, tamen ex Devotione ad locum cujusdam imaginis, aut Reliquiarum peregrinari esse Cultum Religiosum. Bene! at enormis certe est quorundam Heterodoxorum perversitas, plusquam ænea fronte Catholicos Idololatriæ incusantium. His proximus est Nicolaus LLOYDIUS Anglus, qui in suo Dictionario Historico, a Carolo Stephano inchoato, ad Nomen: Maria, inter alia hæc habet: *Plurimus est in Laudibus Btæ Virg. D. Bernardus, ne dicam nimius; monet siquidem nos in angoribus nostris ad auxilium ejus tanquam ad Asylum confugere: Respice stellam, Mariam cogita, Mariam invoca. Non ferendus autem Bonaventura, dum in Psalterio suo, quæcunque de Deo dicuntur B. Virgini tribuit..... imo Ludolphus, & Chrysostomus a Visitatione affirmare non erubescunt (ego vero horresco referens)*

quod

Sæculum IV. aurichalcum, aut aliam materiam adorare non licet; attamen, ut decebat, hujus statuæ Reliquiæ servabantur, & illis, quos Religio illuc trahebat, ostendebantur. Non nulli privatæ fortis homines illius statuæ caput, quod, cum per plateas traheretur, a corpore avulsum est, devotissime sibi reservarunt.

Theod. III. Emesæ in Syria Pagani Ecclesiam, novissime ædificatam, profanarunt, eam dedican-

quod velocior est non nunquam Salus invocato Nomine Mariæ, quam invocato Nomine Domini unici Filii ejus. Concilium Trident. Sess. 2. appellat hanc B. Virginem: Fidelissimam Christi Sociam. Alter quoque primæ Magnitudinis Papista in Mariali suo: fuit Dominus cum Maria, & ipsa cum Domino in eodem labore, & opere Redemptionis. adeo falsus, & absurdissimus est Card. Bellarminus cum ait, prudentes, & bene instituti Catholici neque Divam, neque Deam vocant. Hæc ille Apol. contra Regem Jacobum p. 94. Tum Episcopum Eliensem, & Lipsium adducit, quod Divam, & Deam vocent, cum versus: Tum tibi Laudes, Dea! dicet omnis sexus, & ætas. Imo non ferenda est istius Angli Hypocrisis, qui Poeticam loquendi licentiam in malum sensum trahit! Nemo Catholicorum, ut bene Cardinalis Bellarminus asserit, Beatam Virginem Deam, aut Divam vocat, ita ut eam supra hominem esse credat, aut Humani Generis Redemptricem. Quis enim Catholicorum affirmat, purum hominem Salutem perditam reparare potuisse?

Sed

dicantes Bacho, quem Gynidum, seu An-Sæculum IV. A. C. 362. drogynum vocabant, quod ei sexum tribuerent utrumque, ejusque Idolum intulerunt. Titus erat Episcopus Bostrensis in aditu Arabiæ Petrosæ, & Palæstinæ *fi. Sozom. V. c. 15.* nibus, is, cum sciret, Imperatorem minatum fuisse, a se, & Clericis suis pœnas exacturum, si in populo seditio moveretur, supplicem libellum misit, quo Imperatori affirmabat, se potius omni contentione

E 3

tione

Sed ejusmodi vocibus, ne homines heterodoxos perversis contra Catholicos præjudiciis innutritos scandalizemus, admodum circumspicte utendum, vel potius abstinendum. Alia deinde affert ad eandem vocem: Maria. Idem Anglus Scriptor: Legas B. Virginem (Vincent. Spec. Hist. 7. 84.) in os ægri Clerici, extractis uberibus, lac immulgentem. Laxam Monialis tibiam unguento de pixide oblinentem Sed & in Choro Monachorum omnium detergentem vultus videas & hæc nonne absurda? quid illa dictu fœda de Beatrice, quæ dum publice scortum ageret, B. Virgo totos quindecim annos forma, & habitu ejus assumpto vicem ejus supplavit in Monasterio? Hæc & multa alia similia Anglus iste in hoc loco Catholicis exprobrat. Verum non satis perpendit, hæc & similia, quamvis Deus diligentibus se favores mirabiles, & tepidis cordibus ignotos exhibeat, a Catholicis non recipi tanquam certa. Redeat ad Sinum Ecclesiæ Anglus, aut Germanus Protestans aliquis, nam in Schismate nulla Salus, si nihil aliud obstat, nemo ab eo exigit, ut talia legat, vel credat.

Sæculum IV. tione adlaborare, ut populum in officio
 A.C. 362. contineret, inter alia hæc verba legeban-
 tur: *quamvis Christiani Idololatriis numero inferiores non sint, & nostris exhortationibus cobibeantur, ne tumultus exoriantur.* Hæc verba Julianus, ut apud populum Bostrensem Tito invidiam crearet, in eum sensum detorsit, ac si eum accusaret, quod ad seditionem pronus esset, jussitque, ut hunc Episcopum urbe sua pellerent, dato Edicto, cujus initium hujus est tenoris:

§. XXI.

Epistola Juliani ad Bostrenses.

Epist. 52. Julianus Bostriensibus: Galilæorum Præpositos ultro confessuros speraveram, quod majores mihi gratias, quam Prædecessori meo deberent, cum, ipso regnante, eorum plerique expulsi, vincti, afflictique fuerint, & magna multitudo eorum, quos hæreticos dicunt, fuerit necata, sicut Samosata, Cyzici in Paphlagonia, in Bithynia, & Galatia contigit; in pluribus aliis Regionibus oppida direpta, & vastata sunt. Econtra postquam ego Principatum obtinui, exules fuerunt revocati, & bona adempta fuere restituta; nihilominus eo usque horum hominum furor crevit, ut cum in alios exercere Tyrannidem non amplius liceat, ad turbandam populorum pacem nihil intentatum relinquunt,
 in